

20.6.2014-29.6.2014

Francouzská Riviéra na kole i bez kola

Nejdříve pár praktických informací:

Francouzská riviéra, známá také jako **Azurové pobřeží** (*Côte d'Azur*), je jedna z nejznámějších rekreačních oblastí na pobřeží Středozemního moře. Nejčastěji je uváděno, že se rozkládá mezi městy Menton poblíž italských hranic a přístavu Marseille. Ze severu je ohraničena Přímořskými Alpami, přičemž některé jejich vrcholky přesahují výšku 3 000 metrů nad mořem a chrání celé pobřeží před nepříznivým klimatem. Riviéra měří kolem 120 km. My poznali pouze část mezi městy **Fréjus a Menton včetně Monackého knížectví**. Celá oblast je velmi hustě osídlena, tudíž velmi frekventovaná automobilová doprava po všech komunikacích. Absolutní nezáměr o cyklisty a běžce, téměř žádné cyklostezky, pokud existují, vedou podél silnic či jako vyznačené cyklopruhy. A jako u nás: náhle začínají, aby zas neočekávaně skončily a aniž to cyklista očekává, je vržen najednou do hustého provozu aut. Podotýkám ale, že francouzští řidiči jsou přeci jen k cyklistům mnohem ohleduplnější než automobilisté u nás.

Pláže mezi Mentonem a Fréjus jsou buď přirozeně písčité, uměle písčité či oblázkové. Obvykle jsou veřejné a bez poplatku. I na oblázkových plážích se dá bez problémů koupat, vlnobití není tak silné jako na kamenitých plážích třeba na Kanárských ostrovech. Ani s medúzou jsem se za celý týden nepotkala. Je to asi tím, že mořské proudy na kterých jsou medúzy závislé, jdou dál od pobřeží. Na ostrově Ste. Marguerite u Cannes prý byly.

Veřejná autobusová síť je pravidelná nejen na pobřeží, ale i ve vnitrozemí a v rozumných intervalech během celého dne a za rozumnou cenu. Městská doprava v Cannes, Nice je za 1,50 EUR, stejně tak i jízdenka do busu spojujícího tyto dvě města na pobřeží. Lze si také zakoupit permanentku na 10jízdy-pak jedna jízda vyjde na 1 EUR. Doba jízdy je propagována na 1hodinu, ale z důvodu téměř permanentní dopravní špičky v letních měsících jsem nikdy nezažila, že by byla dodržena-počítejte spíš 1:15 a víc.

Obchody kromě supermarketů bývají v neděli zavřené, zrovna tak se dodržuje polední pauza od 13 do 15:30 minimálně. Ceny v supermarketech jen nepatrně vyšší než u nás, to však neplatí u malých krámků v oblíbených turistických destinacích. Nejpriznivější ceny se mi zdály v obchodním řetězci CASINO.

A teď už k samotnému programu zájezdu, co jsme poznali a prožili během toho týdne:

V pátek **20.6.2014** po naložení kol do přívěsu jsme odjeli v cca 19 hodin z Prahy na zájezd, kterou organizovala CK Adventura. Naším cílem byly mobilhomey v kempu Du Pylon poblíž města Antibes, abychom odtud vyráželi na výlety do okolí. Cesta vedla po dálnici přes Plzeň, Rozvadov, Mnichov, Innsbruck, Brenner, Trento, Bolzano, Modenu nespočtem tunelů až na pobřeží Středozemního moře. První zastávka byla cca 2km za italsko-francouzskou hranicí v městě **Menton**. Toto malebné přímořské městečko (25.000 obyvatel) známé pěstováním citronů, s úzkými uličkami Starého města, kde z místního hřbitova, kde původně stál hrad, je hezký pohled na město. Pláže má písčité. Jedno z nejteplejších míst na Azurovém pobřeží.

Poté následovalo ubytování v mobilhomech kempu, který se chová k českým výpravám více než macešsky. Cestovka také začala pro podzimní turnus hledat kemp jiný. Autobusy měly do kempu vjezd zakázán, to by se dalo ještě pochopit, ale nedalo se parkovat ani poblíž recepce, takže od mobilhomů, které nám byly úmyslně přiděleny daleko od sebe, bylo k busu cca 1,5km. A vozíky na převoz zavazadel žádné. Přitom by vzdálenost byla mnohem menší, kdyby se dal zapůjčit klíč od zadních vrat kempu. Kromě toho vadilo i to, když jsme se shromáždili po osmé ranní u jednoho z mobilhomů, kde byla podávána snídaně a opravdu jsme nehlučeli. Přitom noční klid byl od 23hodiny do 8hodiny ranní. 300m od kempu byla rozlehlá oblázková pláž, kde se dalo koupat, pokud vlny nebyly příliš bouřlivé.

Na neděli **22.6. 2014** byl naplánován první výjezd s koly. Po prohlídce voňavkárny u města Grasse, které je touto výrobou proslulé, se dojelo busem na křižovatku silnic D562 a D37, kde jsme nasedli na kola a sjeli k jezu **St. Cassien**, což je zásobárna pitné vody pro Cannes. Na rozdíl od podobných nádrží u nás je tam povoleno koupání i rybolov a to i kaprů. Přitom voda zůstává průzračně čistá. A je i teplá. Že by jiná

technologie chovu? Bez použití přihnojování? Po nádherné koupeli pokračujeme dál přes dálnici, takže i provoz na silnici je už snesitelný po D837 a D237 na DN7 údolím de la Moure v pohoří l'Estérel. Tato silnice ačkoli je „červená“ má přiměřený provoz, který houstne až před městem Fréjus. Cestou zastavujeme u kaple Notre Dame de Jerusalem, která se také nazývá Chapelle Cocteau a vznikla až po jeho smrti a obvod kaple je pokryt mozaikami dle návrhu Cocteaua - viz odkaz:

<http://www.ville-frejus.fr/culture/musees-et-monuments-2/chapelle-notre-dame-de-jerusalem-dite-chapelle-cocteau/>

Město má hodně historický památek ze středověku i doby římské, bylo založeno Juliem Caesarem roku 49 před naším letopočtem. Viz: <http://en.wikipedia.org/wiki/Fr%C3%A9jus> Asi nejzajímavější památky z doby římské jsou zbytky aquaduktu, který byl dlouhý 42 km, a amfiteátru. Fréjus má krásné písčité pláže s rekreačně sportovním zázemím několika km² Base Nature "François Léotard". Cestou zpět jsme ještě stavěli u červených skal pohoří L'Estérel svažujících se až k mořské hladině, tak moc připomínající korsické Calanche.

Pondělí **23.6.2014** bylo vyhrazeno Cannes. Viz <http://cs.wikipedia.org/wiki/Cannes> Užili jsme si tam vše, jak prohlídkou města, koupáním, procházkou po červeném koberci u festivalového paláce i procházkou po pobřežní promenádě Croisette a rozhledem z městské hory Suquet.

V úterý **24.6.2014** nás opět čekala kola. Autobus nás vyvezl do horského městečka Levens, <http://en.wikipedia.org/wiki/Levens>, které jsme si pěšky prohlédli a pak nasedli na kola, abychom se projeli po silnici D 19 s vyhlídkami na soutěsku Vesubie do vesničky Duranus a St. Jean la Riviere. Vesubie <http://fr.wikipedia.org/wiki/V%C3%A9subie> je přítokem Varu a patří k nejkrásnějším říčkám údolí niceského vnitrozemí. Potom jsme pokračovali po D2565 s dvěma kratičkými tunely po dně údolí Vesubie až k řece Var do Le Plan du Var. Tam stál náš bus. Protože bylo 14:30 a kilometrů do kempu asi 35, rozhodli jsme se s Jardou, že dojedeme na kolech až tam. Trochu jsme hledali silničku s menším provozem, to se nám hned nepodařilo, tak jsme pokračovali po „červené“ po proudu asi 3km k mostu přes řeku Var a tam nás příjemně překvapila cyklostezka podél řeky Var a mimo silnici s ukazatelem až do městečka St. Laurent du Var, které leží téměř u ústí řeky Var do moře nedaleko letiště. Bohužel asi po 15km jízdy po bezchybném asfaltu a bez provozu nás cyklo vyplivla ještě pár kilometrů před městem do stále houstnoucího provozu silně osídlené aglomerace. Občas se objevil na pár stovek metrů cyklopruh, který však stejně nečekaně skončil, jak začal. Taky jsme museli asi na 1km jízdy na nejbližší kulaťák použít přeplněný pruh přivaděče na dálnici. Pak už jsme proklíčkovali k pobřeží a narazili na už dříve avizovanou pobřežní cyklostezku z Nice do Antibes. Po vykoupání na oblázkové pláži jsme po ní pokračovali až k obchodáku na předměstí Antibes, odkud pokračovaly alespoň cyklopruhy až k odbočce do kempu u vlakové zastávky Antibes Est Biot. Toho dne jsme urazili na kole 70km.

Středa **25.6.2014** byla zas věnována pěší prohlídce Monaka. O Monaku si přečtete v bedekru nebo na <http://www.monakodovolena.cz/> Snad jen, že u konečné místního busu číslo 2 a vchodu do Jardin Exotique je kromě pěkného výhledu Infocentrum, kde seženete potřebný plánek a i jízdenku na lokální busy za 1,50EUR. V busu se prodávají za 2EUR. My jsme celé knížectví včetně Monte Carla prošli pěšky, neboť celé se rozkládá na 2km². Ono to bylo časově i rychlejší, neboť busy se táhly v dlouhých kolonách zacpaných ulic. Koupali jsme se na betonových plotnách k tomu účelu určených s přístupem do vody po žebříku. Je to vlastně rozšířené molo, na jehož druhé straně přistávají obrovské lodě a trajekty. Je to pod pahorkem, kde je Staré Město s knížecím palácem a Oceánografickým muzeem. Na pláž Larvotto jsme s časových důvodů ani nezavítali Ale v Monaku při pohybu vertikálním lze na mnohých místech použít zdarma výtahy. Ve čtvrti na náspu do moře vzniklé Fontvieille se nachází obchodní centrum s levným obrovským hypermarketem. Po odjezdu našeho busu do kempu jsme ještě urychleně popadli kola a zajeli se podívat do Antibes k pevnosti Fort Carré, přístavu a k první písčité pláži u bran města (vedou tam cyklopruhy při pobřežní silnici).

Ve čtvrtek **26.6.2014** se vyráželo na kola. Autobus nás vysadil u orlího hnízda ve výšce 700m nad mořem, malebné kamenné vesničky Goudron <http://www.provenceweb.fr/e/alpmarit/gourdon/gourdon.htm> Po prohlídce jsme sjížděli po silnici D3 do údolí řeky Loup k mostu u Bramafanu a pak jsme mírně stoupali silničkou s pohledy na okolní strmé stráně i orlí hnízdo Goudron k městečku Tourrettes sur Loup <http://www.provence.cz/turiste/pamatky-v-provence/p%C5%99ehled-pamatek/tourrettes-sur-loup-krok-za-krokem> Prošli se jeho úzkými uličkami a pokračovali směr Vence. I tohle město dýchá historií a zalíbilo se mnoha umělcům. Všude nás provází stopy na Henryho Matisse, ale v parku u školy v moderní části města po

pejscích neuklizená hovínka a povalující se bezdomovci. Autobus na nás měl čekat na silnici směr St. Paul de Vence, my se ale rozhodli, že opět dojedeme až do kempu na kole. Chtěli jsme najít málo frekventovanou silničku směr pobřeží, ale to se nám nějak nezdařilo, výjezd z města navazoval na „červenou“ čtyřproudovou D36 do Cagnes sur Mer, která posléze měla občas i cyklopruh a bezchybný asfalt a docela to po ní ubíhalo, takže jsme se skoro bez problémů dostali na pobřežní cyklostezku, posléze cyklopruhu a po ní uháněli se ještě vykoupat na malou, asi umělou písčnou plážičku u hradeb Antibes a pak zpět asi tři kiláčky do kempu.

Pátek **27.6.2014** byl pro změnu ve znamení poznávání měst. Po snídani nás bus zavezl k branám malebného městečka malířů St. Paul de Vence, které jsme si prošli poměrně v poklidu, s pozdější hodinou stoupá množství turistů, kteří si chtějí prohlédnout toto prý nejnavštěvovanější městečko ve Francii. Zastavili jsme se na hřbitově u hrobu Chagalla a letmo nahlédli do několika malých galerií. Pak už na nás čekal bus, aby nás odvezl do neoficiálního hlavního města Azurového pobřeží Nice. Autobus nás vyložil na promenádě Angličanů, která je dlouhá cca 5km a začíná nedaleko letiště a končí pod 90m Andělským útesem s parkem De La Colline du Chateau. Na útes vede veřejný výtah zdarma z města. Stával tam hrad, který nechal zbořit Ludvík XVI. Z hradu nyní zbyl příjemný travnatý pahorek s několika zbytky kamenných ruin, kde se pořádají koncerty či divadelní představení, umělý vodopád a je z něj nejhezčí pohled na město.

Nice (350 000 obyvatel) je hlavní město departmentu Alpes Maritimes, sídlo biskupství a univerzity. Skládá ze tří zcela odlišných částí: Vieux Nice, což je staré město a přístav, poitalštěné a velmi osobité, dále vznosný střed města z 19. století za Promenade des Anglais, a elegantní Cimiez, tyčící se nad městem ze severu. Malým náměstíčkům a kouzelným kaplím starého města vévodí ohromná potemnělá katedrála s blýskající se kupolí obloženou glazovanými taškami. Z všech paláců je nejúžasnější Palais Lascaris se stropem zdobenými freskami. Starobylá část Nice končí u řeky Paillon, jejíž břeh je místem prostorných zahrad, náměstí a fontán, stejně jako pozoruhodné budovy ze skla a mramoru, v nich sídlí muzeum moderního a současného umění.

Od roku 2007 má i jedinou tramvajovou linku, zvláštností tratě jsou bezdrátové úseky, které jede tramvaj na baterie, poté co stáhne sběrač. Tramvaj tak může projíždět historickými úseky, kde by elektrické vedení rušilo estetiku místa.

Ruský kostel, největší pravoslavný mimo území Ruska, katedrálu sv. Nikolaje jsme bohužel nespátřili neb je obehnán lešením a opravuje se. Nachází se kousek za hlavním nádražím. Má zajímavou historii. Stojí na místě vily cara Nikolaje Alexandroviče, jenž zemřel v roce 1865 přímo ve vile. Na jeho památku pak nechala jeho manželka postavit katedrálu, která se pak stala symbolem vlasti pro ruské emigranty.

V době naší návštěvy žilo celé město přípravou na nedělní Mezinárodní triatlon Nice (3,8km plavání, kolo 180km s převýšením 1800m a běh po promenádě Angličanů 4x tam a zpět). Start, cíl i depo byly na Promenádě Angličanů, zrovna tak triatlonové expo. Očekávalo se přes 2000 účastníků, neboť to byla i kvalifikace na triatlon na Havaji a absolutní limit i pro hobíky byl 16hodin! A já na plážích Nice konečně pochopila vznik názvu Azurové pobřeží. Nikde jinde nemělo moře tuhle neskutečně azurovou barvu!

Sobota **28.6.2014** už byla bohužel dnem odjezdu. V 9:00 odevzdat mobilhomy, dát si věci do busu a na kolech se naposled projet po okolí. Odjezd byl stanoven na 17 hodinu s tím, že od 16:15 budeme předávat kola. My jsme vyrazili na prohlídku Antibes a jeho okolí. Standardně napřed prohlídka historické části města, pak koupání na jedné z písčných pláží a pak ještě na kolo s úmyslem objet mys. Přijeli jsme k pěší cestě, která svými cedulemi toto hlásala. V tištěném plánu města, který jsme měli, to vypadalo, že by se to dalo absolvovat i na kole, s tím, že občas kolo povedeme. Ale chyba lávky. Nikde nebylo upozornění, že 2/3 cesty jsou schody anebo zarůstající stezička makii. Takže asi 5km až k Ponte de la Croe jsme vykonali asi prvoprůstup touhle stezkou. Zpět už jsme jeli městem kolem honosných vil francouzské i světové smetánky k městské pláži na poslední koupel ve Středozemním moři a hurá podél moře k busu. Po nezbytném focení celé výpravy odjezd, ještě poslední nákup v supermarketu cestou a už po dálnici směr Bolzano, Brenner, Mnichov, Rozvadov, Praha. Příjezd na Rožtyly před 11hodinou dopoledne v neděli 29.6.2014

Odkaz na turistické informace v češtině o Azurovém pobřeží:

<http://francie.svetadily.cz/provence-alpes-cote-d-azur/lokality>

Odkazy na fotky:

http://jaorel.rajce.idnes.cz/AZUROVE_POBREZI_1/

http://jaorel.rajce.idnes.cz/AZUROVE_POBREZI_2/

http://jaorel.rajce.idnes.cz/AZUROVE_POBREZI_3/